

נְשִׁמָתָא דְאִוְרִיתָא

הורים וילדים לומדים חסידות בצורת המשפחה

גיליון 202 | שבת פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון התשע"ו, שנת ה'קהל' יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד אה"ק ת"ו

ה'קהל' המשפחתי

מרבין בשמחה - חלק שני

אשרי המאמין

אבא/אמא: אחר שבשבוע שעבר הבנו עד כמה חשובה השמחה כדי שנוכל לעבד את ה' כראוי, ולמדנו על שמחה מתוך התבוננות בכל מצב כיצד 'הכל לטובה' וגם זו לטובה, היום נלמד לשמח ממשהו שמלווה אותנו בכל רגע ורגע.

הגמרא אומרת שחכקוק הנביא 'העמיד' את כל מצוות התורה על מצוה אחת - מצות האמונה. מי שיש לו אמונה אמיתית בה' יכול לקיים את כל המצוות ללא כל הפרעה. מהי אותה אמונה וכיצד היא קשורה לנושא השמחה?

"סך הכל: אין עוד מלבדו"

ילד/ילדה: יש החושבים כי אנחנו נדרשים להאמין שיש רק ה' אחד ואין עוד אלקים אחר, חלילה. אך בספר התנ"א מסביר אדמו"ר הזקן ש"אין עוד מלבדו" פירושו לא רק שאין עוד אלקים, אלא שאין עוד שום דבר מבלעדי ה'. העולם כולו, כולל כל מה שבתוכו, אינו דבר נפרד מה', אלא חלק ממנו.

וכפי שהמחיש לנו זאת ר' בנימין קלצקר, מגדולי חסידי אדמו"ר הזקן. ר' בנימין לא היה רק חסיד גדול, אלא גם סוחר גדול. באחת השנים כשהוא ערך את החשבון השנתי של עסקיו הוא כתב: "סך הכל: אין עוד מלבדו"...

מסביר על כך הרבי, שר' בנימין הרגיש כיצד ה'סך הכל' של כל מה שהוא עושה, זה "אין עוד מלבדו", כיון שכל פרט ופרט קשור לקדוש ברוך הוא.

לזכות תושבי כפר חב"ד להצלחה בכל המצרך בגשמיות וברוחניות לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

להקדשת העלון לימי הולדת/ בר-בת מצוה/ לזכות יקיריכם, ניתן לפנות למערכת 'נשמתא דאורייתא' 0523017770

© Creative Unit

הנוכחים בחדר שהביטו עליו במבטי חמלה - "דבר השנוא לי במאוד" - ועל דברי העידוד שהשמיע אחד החסידים על זכיות הרבות של הרבי שפטח יעמדותיו ויגנו עליו. אבל רבי יוסף יצחק זכר את דבריו של אביו, שהעבודה להפצת היהדות צריכה להיות עד מסירות נפש ממש, והוא הבין שאולי הגיעו אותם רגעים בהם חייו יעמדו בסכנה...

התועדות של מסירות נפש

למרות הסכנה המרחפת על ראשו הרבי בקש מהנוכחים לשמור את הדברים בסוד, והוא מסר כי למחרת בשעה 11 תערוך התועדות.

למים תאר הרבי נשיא דורנו את אותה התועדות:

"בתקופה ההיא ידע כבר כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר שמסתכלים בעין לא טובה על פעולותיו בשטח הרבצת היהדות וסופרים את צעדיו, ואף על פי כן הודיע שבדעתו לומר מאמר חסידות בבית הכנסת של ליובאוויטש, בלי להתחשב בסכנה שהיתה כרוכה בדבר..."

כאשר אחד הגבאים בבית הכנסת נסה להעמיד את מורי וחמי הרבי על חמרת המצב, שבדאי יהיו נוכחים במעמד זה גם מרגלים מהיבסקציה שיעקבו ויקשיבו לכל הגה היוצא מפיו, ואם יאמרו דברים שאינם לפי רוחם הרי זו סכנה לו, לקהל השומעים, לבית הכנסת וכו', ובדאי הוא יודע שעם הממשלה אי-אפשר לשחק - שמע מורי וחמי הרבי את הדברים בתשומת לב והפטיר שאף על פי כן בדעתו לומר מאמר חסידות ברבים."

למסר את הנפש למען חנוך ילדי ישראל

"בשעה הקבועה היה בית הכנסת מלא מפה אל פה, ומורי וחמי הרבי אמר בהתלהבות עצומה את המאמר "וקבל היהודים את אשר החלו לעשות", שבו דבר על מסירות נפש על קיום התורה ומצוותיה, ובמיוחד מסירות נפש על חנוך ילדי ישראל... זה היה תכנון של המאמר, ביצעו שבמעמד זה נוכחים מרגלים, וביצעו את גדל הסכנה הכרוכה בדבר!"

אכן, כעבר חדשים ספורים הושיבוהו במאסר על עבודתו בהרבצת יהדות, ובעת החקירה הראשונה הזכירו לו את המאמר של פורים קטן עם כל פרטי הדברים שאמר בעת ההיא!"

המאמר האחרון שהגיה הרבי וחלק בידי הקדושות לחסידים בפורים קטן תשנ"ב, מבסס על אותו מאמר של הרבי הרי"צ משנת תרפ"ז.

הרבי הרי"צ בצעירותו

פורים קטן תרפ"ז ספור היסטורי

"ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה"

היה זה שנים בודדות לאחר פרוץ המהפכה הקומוניסטית. הימים היו ימים קשים מאוד ליהודים שבקשו לשמור על התורה והמצוות. היבסקציה, המחלקה היהודית של המפלגה הקומוניסטית, הכריזה מלחמת חרמה על חיי הדת בבית המועצות. בתי כנסיות הלאמו והפכו למחסנים; מקואות מלאו בכטון, וחק חנוך חוכה הכריח את כל האזרחים לשלח את ילדיהם לחנוך על טהרת הערכים הסובייטים.

מולם עמד רבי אחד, הרי"צ, שקבל שבע שנים קדם לכן את הנהגת חסידות חב"ד, לאחר פטירת אביו בשנת תר"פ. הרבי יסד מערכת מחתרית של פעילים שנסעה לארצה ורחבה של המדינה כדי לפתח 'חדרים', לכנות מקואות במקומות מסתור ולקיים מניני תפלה.

חברי היבסקציה ידעו היטב מה עושה הרבי והם שמו להם למטרה לעצור אותו בכל דרך אפשרית. פורים קטן תרפ"ז היה אחד הרגעים שהובילו לכהן; חדשים בודדים לאחר-מכן הרבי נאסר ונגזר עליו גזר דין מות, שרק לאחר מאמצים גדולים הומר בענש ממשו ולבסוף בשחרור וגרוש מרוסיה.

הבולשת מתענינת ברבי...

כך תעד א. פוינס, אחד מהיהודים המפרסמים במוסקבה באותם הימים:

"בראשית חדר אדר א' תרפ"ז בקר הרבי מליובאוויטש במוסקבה, ואז הזמנתי אל הגה-פה-או. (הבולשת הסובייטית המפרסמת), ששאלוני האם נכון הדבר כי הרבי שניאורסון נמצא עתה במוסקבה וכי אסף סכום גדול להחזקת מוסדות הדת... וכי מארגן מאות צעירים להחזקת מוסדות הדת היהודים בכל רחבי המדינה, וכן שמאות אלפים יהודים-חסידים ומתנגדים נשמעים לו ומכבדים אותו.

מזרם השאלות ומסגנון הדבור הבנתי כי בגה-פה-או דנים על הרבי ופעלותיו וכי המצב הוא רציני מאוד."

זמן קצר לאחר ששב מר פוינס לביתו, הוא קרא לאחד ממקורביו הרבי והמליץ לו שהרבי יעזב את מוסקבה במהירות האפשרית וישוב מיד לביתו.

וכך מתאר הרבי הרי"צ ביומנו: "בשעה תשיעית בא החסיד רבי ברוך שלום בשליחותו של מר פוינס, כי קראוהו לגה-פה-או ושאלו אודותי, ודעתו כי עלי לעזב את העיר כי אורבים לי."

הרבי גם מתאר שם שיחת טלפון שהתקבלה, בה הוא התבשר שהמזכיר האישי שלו נעצר על-ידי הבולשת, ואת מצב רוחם של

מתי צריך להתלהב?

ילד/ילדה: בפְּרָשָׁה הקוֹדֶמֶת קראנו את הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". חכמינו מסבירים כי המלה "בתוכם" פרושה בתוכו של כל יהודי. כשאנו עושים בלב שלנו משכן להשם, אנחנו זוכים שהשם ישיר וישכן בתוכנו.

מהכלים השונים שהיו במשכן, אנחנו צריכים ללמד כיצד לעבד את השם במשכן הפרטי שלנו.

אבא/אמא: במשכן עמדו שני מזבחות שונים.

בחוף - בחצר אהל מועד - עמד המזבח החיצון שהיה עשוי מנחשת. מזבח זה שמש להקרבת הקרבנות.

בפנים - בתוך אהל מועד - עמד המזבח הפנימי, העשוי מזָהָב, שעליו הקטירו את הקטרת.

מה הדבר מלמד אותנו?

ילד/ילדה: יש דברים שאנחנו צריכים לעשות עם המזבח החיצון ויש דברים שעלינו לעשות עם המזבח הפנימי.

כן, נכון, אנחנו צריכים לאכל ולשתות, לטייל ולנוח, כדי שהגוף שלנו יהיה פריא ויהיה לנו כוח לקיים תורה ומצוות. אבל את הדברים האלה עלינו לעשות רק בחיצוניות הלב. את ההתלהבות הגדולה צריך לשמר למשהו יותר רציני.

אבא/אמא: את ההתלהבות נשקיע בתורה, בתפלה ובמעשים טובים. דברים אלה נעשה בפנימיות הלב - עם כל הלב והחשק!

כך המשכן שלנו יהיה מקום בו השם שורה תמיד.

הלקח:

מכל מה שאנחנו עושים במשך היום, נשמר את החשק וההתלהבות לדברים הכי חשובים: למוד תורה, תפלה ומעשים טובים.

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"ו עמ' 186 ואילך)

ישמח

ילד/ילדה: כך הנאתו של ה' היא לא כשהנשמה יושבת למעלה והכל בסדר עמה, אלא דוקא כשהיא יורדת לעולם - בו האור האלקי מסתתר, ומצליחה להתגבר על כל המכשולים. זהו כבר חידוש אמיתי הגורם שמחה למלך.

על השמחה הזו אנו מכריזים בשנים-עשר הפסוקים ומאמרי רבותינו זכרונם לברכה: "ישמח ישראל בעשיו - פרוש, שכל מי שהוא מזרע ישראל יש לו לשמח בשמחת ה' אשר שש ושמח בדירתו בתחתונים".

אנו שמחים אם כן מהנחת רוח שאנו זוכים לגרם לה' כשהעולם כלו הופך למשכן לה' ולרשות היחיד' בה מרגישים שה' אהב ואין עוד מלבדו, כפי שהיה בגאולה האמתית והשלמה בקרוב ממש.

הלקח:

עלינו להיות בשמחה תמיד, וזאת על ידי התבוננות:

א. בכך שה' קרוב אלינו תמיד.

ב. בנחת רוח שאנו זוכים לגרם לה' על ידי קיום תורה ומצוות והפיכת העולם למשכן לה'.

(מעובד ע"פ תניא פל"ג ועוד)

שאלות הבנה:

מה מוסיף הפרוש החסידי ב"אין עוד מלבדו" על הפרוש הרגיל?

כיצד זה מביא אותנו לשמחה?

איך מכפילים את השמחה?

אמונה מנצחת ומשמחת

אבא/אמא: מתוך האמונה הזו יהודי יכול לקיים את כל המצוות. הוא יודע ששום דבר אינו מפריע באמת לקיים את רצון ה', אלא זהו רק נסיון ואתגר. כך הוא מצליח לגלות בכל דבר ובכל מצב את רצון ה'.

הוא גם חש כיצד ה' נמצא בכל מקום ומקום וממילא ה' קרוב אליו תמיד. התחושה הזו ממלאת אותו בשמחה עצומה.

אדמו"ר הזקן נותן על כך משל נפלא:

שכן של המלך

ילד/ילדה: "והנה כמה גדולה שמחת הדיוט ושפל אנשים בהתקרבותו למלך בשר ודם המתאכסן ודר עמו בביתו. וקל וחומר לאין קץ לקרבת ודירת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא".

"ועל אחת כמה וכמה אם מלך גדול ורב מראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש הדיוט ונבזה ושפל אנשים ומנוגל המטל באשפה ויורד אליו ממקום כבודו עם כל שריו יחדו ומקימו ומרימו מאשפתו ומכניסו להיכלו היכל המלך חדר לפנים מחדר מקום שאין כל עבד ושר נכנס לשם".

על כך אנו מודים לה' בכל בקר ואומרים בשמחה: "אשרינו מה טוב חלקנו וכו' ומה יפה ירשתנו".

זה חידוש

אבא/אמא: כדי להכפיל את השמחה, עלינו להוסיף ולהתבונן שלא רק שאנו זוכים להיות קרובים לה', אלא אנו זוכים גם לשמח את ה' כביכול...

כשאנו מצליחים להתגבר על כל המכשולים ולקיים תורה ומצוות, אנו מגלים את האור שבתוך החשך והופכים את העולם לדירה לו יתברך.

החידוש הזה גורם נחת רוח ותענוג גדול לה'.

הדבר דומה למלך שהיה עצוב ולא הצליחו לשמח אותו. הביאו לפניו אנשים חכמים, אבל חכמה יש לו כבר מספיק... הביאו לפניו אוצרות, אבל גם את זה יש לו לרב... ואז הביאו לפני המלך תפי מדבר. שמע אותו המלך וצחק. ההנאה באה דוקא כשיש דבר חדש ולא שגרת.

גליון 202 תצוה

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____